

Castellers de Lleida

25 de juliol de 2010

DIADA DE LES SANTES A MATARÓ MOLT LENTA

Els lleidatans hi aconsegueixen la seva millor actuació d'enguany

El diumenge passat, els Castellers de Lleida van ser presents, per segona vegada en la seva història, a la diada de les Santes a Mataró, acompanyant

Era l'hora dels lleidatans que, situats encara en un nivell més baix, van anar a fer la seva diada, sempre un pis per sota de les altres dues colles i, així, plantaven el tercer tres de vuit de molt bona execució, encara que un pèl lent.

S'acabava una primera ronda executada a bon ritme i a plena satisfacció de les tres colles, tot just era la una del migdia, no obstant això, la segona ronda es va fer eterna, gairebé inacabable, era l'hora del gran repte del dia per a les tres colles, però els castellers de Vilafranca fallaven en el seu intent de castell de gamma extra, la torre de nou amb folre i manilles, just quan l'anxaneta ja havia iniciat el pas per coronar-la, tota una llàstima perquè l'estructura de base era molt sòlida i les dificultats es van produir a mesura que col·locaven pisos al capdamunt. Els mataronins anaven a intentar per primera vegada en la seva història un castell de gamma extra i havien triat aquesta mateixa torre. Després de desmuntar-ne un primer cop el peu, el castell va pujar un xic neguitós, com els ànims dels

castellers, i les dues rengles que emergien per damunt folre i manilles es van començar a girar massa aviat, de tal manera que, a l'entrada dels dosos, l'estructura cedia i el seu somni es trencava. Els lleidatans, per la seva part, van encarar la segona torre de vuit folrada de l'any i, qui sap si contagiats del ritme de les altres colles, quan l'estructura esperava el pas de l'anxaneta, un parell de rebrincades la van fer enrere i deixar el castell en intent desmuntat: les dues tocades de la tarda i cap colla no havia assolit el segon castell.

En ronda de repetició, els mataronins clavaven un quatre de nou, també treballat i possiblement contagiats del neguit passat, mentre Vilafranca triava la mateixa estructura que descarregava sense gaires ensurts: la diada ja comptava amb quatre

La torre de vuit amb folre descarregada pels Castellers de Lleida a Mataró.

AURELI TEIXIDOR

els Capgrossos locals i els castellers de Vilafranca, colla que hi és habitualment convidada.

Sota un sol canicular, lleugerament apaivagat per una suau brisa que bufava bastant de tard en tard, les tres colles van fer la tradicional entrada a plaça amb els pilars caminats, per donar pas de seguida a la primera ronda que els Capgrossos van saldar d'immediat amb un bell tres de nou folrat, que només es va haver de treballar una mica a la sortida de la canalla. Els vilafranquins, per la seva part, van haver de desmuntar l'intent d'aquesta mateixa estructura perquè el castell se'ls desfigurava una mica i més valia garantir-ne la pujada. En ronda de repetició, tot i haver-lo de treballar, el descarregaven sense altre.

DE VACANCES AMB LA FEINA ENLLESTIDA

Després de l'actuació a les festes de Les Santes a Mataró, els Castellers de Lleida enceten un breu període de descans estiuenc. En aquest any del 15è. aniversari marxen de vacances amb deu castells de vuit descarregats: Cinc quates, tres tresos i dues torres i el bitllet per anar al concurs de Tarragona a tocar dels dits. Mai no havien aconseguit arribar a finals de Juliol amb aquests registres. L'aturada de l'activitat castellerà servirà per refer les forces de cara a uns mesos de setembre i octubre curulls d'importants compromisos. La colla reprendrà els assajos la setmana que comença el 16 d'agost i el primer diumenge d'aquella setmana els podrem veure a la festa major del barri de Balàfia. Tornarem, doncs, a informar des d'aquesta pàgina el darrer dimecres d'agost.

Pere BOSCH.

castells de nou pisos. Els lleidatans, seguint la seva línia, van fer el segon intent de la torre de vuit folrada que, aquest cop sí, aconseguien de descarregar, havent-la hagut de defensar aferrissadament: era la segona d'enguany.

Ja eren quarts de tres, quan s'iniciava la tercera ronda i a plaça només quedaven els més fidels. Els lleidatans remataven la feina amb un carro gros, mentre Vilafranca plantava un segur quatre de vuit amb el pilar, i els Capgrossos renunciaven a la seva ronda.

En ronda de pilars, els vilafranquins van plantar un impressionant espatat de set pisos amb folre i els lleidatans posaven la cirereta amb un pilar de sis que se'ls trencava tot just mentre l'anxaneta feia l'aleta i quedava només carregat.

Encara va haver-hi temps perquè els mataronins s'acomiadessin del seu públic amb un pilar de cinc flanquejat per dos de quatre i els vilafranquins amb cinc pilars de quatre. Els lleidatans, en haver carregat el pilar de sis, renunciaven a més pilars: la millor actuació d'enguany acabava d'arribar.

Pau OLIVA